

162

Γ Α Κ, Κώδιξ Μυκόνου 138, φ. 21

1728 Μαΐου 30

Προίκα ἀδελφοῦ. Ἐπιστροφὴ μετὰ τὴν λύση τοῦ γάμου

1728 Μαΐω - 30 - Μύκονον:—

<sup>/2</sup> Ἐπειδὴ καὶ ἡ κυρὰ καλογρη(ᾶ) Σωφρονία τὸν καιρὸν ὅπ(ου) ἐπανδρέ-  
βουταν ὁ <sup>/3</sup> ἀδελφός της ὁ Μᾶρκος, καθὼς φαίνεται τὸ προκοσύμφωνό του, γραμ-  
μένο <sup>/4</sup> 1687 — Ὀκτωβρί(ου) -20 νὰ τοῦ ἤδωσεν, τὸ ἑμισὶ ἀμπέλι τὴν πάρτην <sup>/5</sup> της  
εἰς τιποθεσίαν λεγομένη Μαοῦ, περὶ ἀποθανόντας της ἀκόμη τοῦ ἑ<sup>/6</sup>δωσεν εἰς τὸν  
ὅμοιον καιρὸν ἓνα κλεῖσμα εἰς τὴν Λιβαδε<sup>/7</sup>ρῇ νὰ τὸ τρώγῃ ὁ ὅμοι<sup>/7</sup>ος Μᾶρκος καὶ  
ὁπότα καιρὸν ἤθελεν ἡ ἄνω(θεν) καλογρη(ᾶ) τως ρεφ<sup>/8</sup>ου|δάρῃ τὸ <sup>/8</sup> ἄνω(θεν) ἀμπέ-  
λι νὰ εἶναι λίμπερο τὸ αὐτὸ κλεῖσμα τῆς Λιβαδε<sup>/9</sup>ρῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ὁμοι(ας)  
καλογρη(ᾶς) καὶ με τοῦτο ὁ αὐτός <sup>/10</sup> Μᾶρκος, ἔ(ως) ὅπου εἶχεν τὴν ζωὴν ἐδού-  
λεβεν τὸ αὐτὸ ἀμπέλι ἀνεξό<sup>/11</sup>δως καὶ τῆς ἔδωκεν ὅλην τὴν νιντράδα ὅπ(ου) ἤθελεν  
κάμει, χωρὶς <sup>/12</sup> νὰ κρατίζῃ κανένα μισθόν, καθ(ὼς) καὶ ἡ συμβί|α| του κυρὰ Για-  
κουμί<sup>/13</sup>να ὡμολόγησεν ἔμπροσθέν μας. Ὅθεν, μετὰ τὸν θάνα|α|τον τ(οῦ) ἄνω(θεν)  
<sup>/14</sup> Μάρκου περάσοντας χρόνοι ἱκανοὶ ἦλθον εἰς διαφορὰν μετὰ τὴν <sup>/15</sup> ἄνω(θεν) Για-  
κουμί|να, νύμφην τῆς αὐτῆς καλογρε(ᾶς), λέγοντας τ(ὼς) ἔχει νὰ λάβῃ <sup>/16</sup> ἡ αὐτὴ  
Γιακουμί|να ἀπὸ τοῦ λόγ(ου) τῆς 45 γρόσι|α| π(οῦ) τὴν ἐδάνεισεν, πρὶν <sup>/17</sup>τεντέρον-  
τας π(ὼς) τὸ ἄνω(θεν) αὐτὸ κλεῖσμα εἶναι ἐδικόν της διὰ τὰ αὐτὰ <sup>/18</sup> σαράντα  
πέντε γρόσι|α|. Ὅμως μὴν κάνοντας καλὰ ἄντα μεσὸν <sup>/19</sup> τως ἦλθασιν καὶ τὰ δύο  
μέρη ἔμπροσθέν μας, παρὸν καὶ τῶν <sup>/20</sup> τιμιωτάτων κληρικῶν, οἱ ὅποιοι ἐμίλησαν,  
τόσον τὸ ἓνα μέρος <sup>/21</sup> ὥσάν καὶ τὸ ἄλλο, πᾶσαν τως δικαίωμα καὶ ἐρεβνῶντας καὶ  
τῶν δύο μέ<sup>/22</sup>ρίδων τὲς διαφορὰς καταλεπτῶς, ἐγνωρίσαμεν ἐν φόβῳ Θεοῦ <sup>/23</sup> πῶς  
δὲν ἔχει ἡ αὐτὴ Γιακουμί|να νὰ λάβῃ νομίμ(ως) ἀπὸ τὴν καλογρη(ᾶ) <sup>/24</sup> πάρεξ  
δέκα ὀκτὼ γρόσι(α), διὰ δὲ τὸ ρέστος ἔ(ως) τὸν ἀριθμὸν τῶν <sup>/25</sup> 45 (γροσίων)  
μέρος ἐφανερώσεν ἔμπροσθέν μ(ας) πῶς δὲν εἶχεν νὰ δώσῃ καὶ <sup>/26</sup> διὰ τὰ ἄλλα,  
ἔλαβον φρικτὸν ἐπιτίμιον π(ὼς) δὲν τῆς τὰ ἔδωκεν <sup>/27</sup> καὶ διὰ τὰ δέκα ὀκτὼ γρό-  
σι(α) ὅπ(ου) νομίμως εἶχεν ἡ Γιακουμί|να νὰ <sup>/28</sup> λάβῃ, ἐπρετεντέριζεν καὶ ἡ καλο-  
γρη(ᾶ) τριῶν χρόνων νιντράδα <sup>/29</sup> τ(οῦ) αὐτοῦ ἀμπελι(οῦ) π(οῦ) τῶς τὸ ἄφησεν  
εἰς τὸν καιρὸν ὅπ(ου) ἐπῆγεν εἰς τὸ ἅγιον <sup>/30</sup> Τάφον, καὶ λογαριάζοντας πῶς τὸ  
ἀμπέλι ἔδωκεν τὸν κάθε <sup>/31</sup> χρόνον νιντράδα τέσσερις βαρέλες κρ|α|σι ἁδόλον, κα-  
θ(ὼς) καὶ ἡ ὁ<sup>/32</sup>μοια Γιακουμί|να ὡμολόγησέν τως, γίνεται εἰς τοὺς τρεῖς χρόνους  
δώδεκα <sup>/33</sup> βαρέλες κρασί π(ὼς) εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν Γιακουμί|να εὐγαλ(αν)· <sup>/34</sup> καὶ  
τὸν καιρὸν ἐκεῖνον σήμερον 27 χρόνοι. Τὸ κρασί εἶχεν κατὰ <sup>/35</sup> τιμήν, ὅμ(ως) ἡμεῖς  
τὸ ἐλογαργιάσαμεν ἀπὸ 1 1/2 (ριάλια) τὴν βα<sup>/36</sup>ρέλα, ὥστε ὅπ(ου) καὶ τὰ δέκα





ὁκτὼ γρόσι(α), ὅπου ἐζήταν ἦτον καὶ /<sup>37</sup> αὐτὰ πληρωμένα ἀπὸ τὴν ἰντράδα τοῦ ἀμπελι(οῦ), καθὼς /<sup>38</sup> ἄνωθ(εν) λέμε. Λοιπὸν ἀποφασίζομεν ὅτι πῶς ἡ Γιακουμίν(α) δὲν ἔ/<sup>39</sup> χει νὰ λάβῃ εἰς αὐτὰ τὰ χρέητα ἀπὸ τὴν καλουγρη(ά) τίποτας /<sup>40</sup> οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον. Καὶ ἡ καλουγρη(ά), ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν σήμερον ἔ/<sup>41</sup> ρεφ|ου|δάρησεν ἔμπροσθέν μας τὸ ἀμπέλι, καθὼς τὸ προκο/<sup>42</sup> σύμφωνο τοῦ ἀδελφ(οῦ) τῆς διαλαμβάνει. "Οθεν, κατ(ά) τὴν ἀπόφ(α)σιν /<sup>43</sup> τῆς ἡμῶν ταπεινότητος καὶ τιμίων κληρικῶν τὸ αὐτὸ κλεῖσ/<sup>44</sup> μα τῆς Λιβαδερῆς ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν /<sup>45</sup> καὶ δεσποτείαν τῆς ἄνω(θεν) καλουγρη(ᾶς) Σωφρονί(ας) νὰ τὸ κάμῃ καὶ νὰ τὸ πράξῃ /<sup>46</sup> ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶγμα καὶ κτῆμα προικόν τῆς καὶ ἰδικόν /<sup>47</sup> τῆς καὶ εἰς ἐνδειξιν ἐγεγόνει τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένο ὑπὸ χειρ(ός) μ(ου) /<sup>48</sup> καὶ τυπωμένο μὲ τὴν βούλλα μου, ὑπογράφοντάς το καὶ οἱ συνεβρεθοῦντες /<sup>49</sup> κληρικοὶ καὶ τὰ ἐξῆς :—

/<sup>50</sup> + ὁ Σίφνου Μακάριος βεβαιοῖ—

/<sup>51</sup> = Κωσταντῖν(ος) ἱερεὺς καὶ οἰκονόμ(ος)

/<sup>52</sup> — ὁ σακελλάριος Μυκόν(ου) Ἀνθιμ(ος)

/<sup>53</sup> — ὁ σκευοφύλαξ Δοσίθεος —

/<sup>54</sup> — Ἀθανάσι(ος) Σκορδίλης:

/<sup>55</sup> — ὁ καθηγούμεν(ος) Γερμαν(ός).



ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1728 Ἰουνίου 17

Διεκδίκηση γονικοῦ

1728 Ἰουνίου 17 Μύκον(ος)

/<sup>2</sup> Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ αὐθέντες ἐπιτρόποι καὶ κριτᾶδες /<sup>3</sup> τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενο/<sup>4</sup> μένης ἀνάμεσα στὸ Ἑλενάκι τοῦ Καίρη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ὁ Μι/<sup>5</sup> χάλης Πετρῆς καὶ ἡ θεία του ἡ κερά Φραζέσκα. Ἀφορμὴ διὰ ἕνα/<sup>6</sup> κατώγι ὅπου ἡ πο(τέ) Μαρία τοῦ παπᾶ - Βασίλη Μπόννη ἄφησεν τοῦ /<sup>7</sup> ἄνω(θεν) Ἑλενακιοῦ καθὼς φαίνεται στὴν διαθήκην τῆς, γραμμένη στοὺς 1727 /<sup>8</sup> Δικεμβρίου 18, μὴ ὑπόσχεσιν νὰ δώσῃ τῶν ἁγίων ἱερέων ριάλια /<sup>9</sup> εἴκοσι πέντε ν(ούμερο) ρ(ιάλια) 25 καὶ νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς, τὸ ὁποῖο κατώγι /<sup>10</sup> μὲ τὸ νὰ τὸ ἔδωσεν ὁ πο(τέ) Λινάρδ(ος) Πετρῆς τῆς ἄνω(θεν) Μαρίας τῆς /<sup>11</sup> γυναικός του διὰ πουργία ὅπου τῆς ἐχάλασεν, καθὼς ἡ αὐτὴ διαθήκη δια/<sup>12</sup> λαμβάνει τὴν σήμερον τὸ γυρέβει ὁ αὐτὸς Μιχάλης καὶ ἡ ἄνω(θεν) κερά /<sup>13</sup> Φραζέσκα νὰ τὸ πάρουν ὡς πρᾶγμα γονικόν (τ(ως) διὰ τὸ ὁποῖο μὴν κάνοντα(ς) /<sup>14</sup>

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ